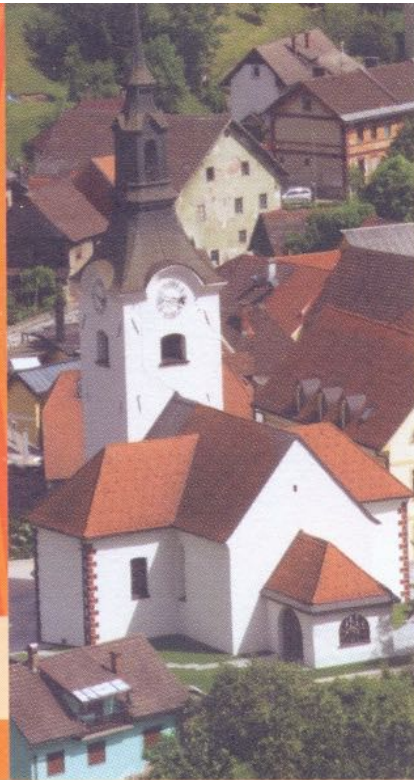

VOGELNI KAMEN

LIST ŽUPNIJE RAVNE NA KOROŠKEM

leto 20 julij/avgust 2018 št. 7/8

Bliža se poletje in z njim tudi počitnice. Veliko ljudi se je že ali se še bo odpravilo na lep izlet. V pričakovanju toplega poletnega sonca, vonja po morju ali gozdovih bomo še veliko postorili. Poskrbeli bomo, da bo naša hiša ali stanovanje urejeno, hišni ljubljenci pod prijazno streho ali z nami na poti ter bo vse pripravljeno za lep in dolg odmor. Odpravili se bomo z veliko željo po počitku, sreči in vseh dopustniških užitkih.

Za vse bo torej že poskrbljeno, ko se bodo dolge kolone v vročih poletnih dneh počasi premikale proti prekrasnim obalam, goram ali kamor koli drugam. Lepote Zemlje nam bodo v srcu prebudile občutke sreče in veselja, a nekaterim morda tudi radovednost.

Mnogi bodo v teh prekrasnih krajih uživali, se sproščali in zabavali, komu pa kljub vsem užitkom in počitku to ne bo dovolj. Mnogi se bodo brezskrbno vrnili domov in tako nadaljevali življenje, ki so ga prekinili pred odhodom, nekateri pa bodo poiskali še globlji počitek. Tak, ki traja dlje od počitnic in si ga v srcu vsi želimo, žal pa si ga malo ljudi privoščijo v polnosti.

Za takšen počitek ne potrebujemo dolgega potovanja v daljne kraje. Treba je samo za trenutek resnično zastati. Zastati s srcem. Tako kmalu ugotovimo, da se za vsemi lepotami, ki so v naravi in tudi v nas samih, skriva Nekdo, ki je veliko več od vsega, kar si sami lahko želimo. Prav On nam želi podariti resničen in nepozaben počitek. Želi nam podariti sebe. Zato si bomo vsi, ki si želimo globokega miru in pravega počitka, v vročih poletnih dneh vzeli čas za molitev, obisk cerkve in prejem zakramentov. Združili se bomo z živim Bogom in se predali Njegovi vsemogočni ljubezni, ki nam ob katerem koli času in trenutku daje edini pravi mir.

Tako se nam ne bo zdelo, da so kolone predolge in vozniki prepočasni, dan prevroč in stresen ali smo na počitnicah prebili premalo dni. Zakaj Bog, ki je več kot vse, bo z vso močjo in ljubeznijo prebival v naših srcih in ostal, dokler ga sprejemamo in se z njim pogovarjamo.

Takih počitnic ni nikoli konec, ampak se vselej šele začenjajo ...

Župnik Edi Vajda

NAŠ OBRAZ: Irma in Štefan Juroš

Letos so na Strojni obhajali 170-letnico posvetitve cerkve in prvo nedeljo v juliju po tradiciji lepo nedeljo, zato smo za pogovor tokrat prosili mežnarja s Strojne.

Včasih je imela vsaka cerkev mežnarja ali cerkovnika. Ta je s člani svoje družine

skrbel za red in čistočo v cerkvi, zvonjenje, stolpno uro, pokopališki red, cerkveno perilo, odklepal in zaklepal cerkev, jo krasil in bil desna roka župniku pri vseh bogoslužnih opravilih. V nekem obdobju je bil tudi mrliški oglednik, ki je ugotovil smrt in odredil pokop umrlega. Večkrat je opravljal službo organista. V obdobju uvedbe osnovnega šolstva je bil celo učitelj. Za nagrado je imel stanovanje v cerkveni hiši. Župnijske cerkve in večje podružnice so zato imele hišo z gospodarskim poslopljem in zemljiščem, imenovanim mežnarija. Mežnar je imel v obdelavi mežnarijsko zemljo. Njegova služba je bila zelo spoštovana.

Razvrednotile so jo razmere po zadnji svetovni vojni.

V Mežiški dolini ima večina župnij še ohranjeno mežnarijo, vendar v njih ne živijo mežnarji.

Na Strojni tradicijo mežnarstva še ohranjajo. Po odselitvi prejšnjih mežnarjev sta 1. septembra 2011 to nalogo prevzela Irma in Štefan Juroš. Nista domačina, prihajata iz Mežice, g. Štefan je po rodu iz Slavonije, v Mežico je prišel v rudarsko šolo, postal rudar in si z Irmo, ki je po poklicu frizerka, ustvaril družino.

Zakaj sta prišla na Strojno za mežnarja?

Na Strojni so naju poznali, ker sva si naredila vikend. Ko je bila mežnarija prazna, so naju za to spodbudili nekateri domačini, in sva se oglasila pri g. župniku Beku. Kandidatov je bilo več, ključarji in župnijski svet so dali soglasje, da naju je župnik sprejel.

Kako sta začela, kako so vaju sprejeli?

Včasih ni lahko, treba je vse vzeti, dobro in slabo. Drugače pa so naju lepo sprejeli, vsaj tako misliva, lepo sodelujemo s farani, večinoma radi priskočijo na pomoč, da skupaj skrbimo za cerkev in okolico.

Kakšne so vajine naloge?

Skrbiva za čiščenje cerkve, okrasitev, cerkveno perilo, bandera, pripravljava vse za sv. mašo, vse cerkvene obrede, nekaj je hišniških opravil, na cerkvi in celotnem gospodarskem posloplju, imava skrb za košnjo trave okrog cerkve in za celotno posest obdelujeva zemljo. Za božično polnočno mašo, ki je na Strojni ob 22. uri, pogostiva vse ljudi z zakuhanim vinom in čajem, da se še malo podružimo. Kar veliko ljudi se udeleži te maše.

Kot mežnarja morata tesno sodelovati z župnikom in tudi drugimi duhovniki, ki včasih nadomeščajo domačega župnika. Kakšno je vaše sodelovanje?

Službo sva prejela začasa župnika g. Beka, dobro smo sodelovali, bila sva zelo zadovoljna. Tudi sedaj pod novim vodstvom se imamo v redu. Čutiva, da sva v pomoč, predvsem tudi takrat, ko pridejo maševat drugi duhovniki. Lahko se zanesejo, da bo vse pripravljeno, kot je treba.

Strojno obišejo tudi turisti, pohodniki, kolesarji. Si večkrat želijo ogledati cerkev?

Da, kar radi prihajajo, tudi iz Avstrije. Pridejo vprašat, če imamo ključ, da bi si ogledali cerkev. Potem jim odpreva, pokaževa, poveva nekaj o zgodovini cerkve. Vsi so dobrodošli. Prav zaradi mežnarja si je cerkev možno vedno ogledati.

Ga. Irma, vi ste se tudi takoj priključili petju v cerkvi. Ste že prej sodelovali v kakšnem pevskem zboru?

Bila sem se pripravljena vključiti v župnijsko življenje. Naučila sem se plesti vence. Petje mi je pa v posebno veselje, čeprav prej nisem kje pela. Že prvi mesec sem se pridružila pevkam in sedaj hodim redno na vaje oziroma pevke pridejo k nam, saj imamo vaje kar v naših kletnih prostorih, kjer je soba, namenjena za druženje.

Kakšne so vajine žeje za naprej?

Želiva si, da bi nama zdravje še služilo, da bova še naprej mogla delati, da bi še naprej složno sodelovali s farani in g. župnikom.

Hvala za vajino pripravljenost sodelovati v župnijskem listu.

Pogovarjala se je Marija Prikeržnik

IZ VEROUČNIH KLOPI

ORATORIJ 2018

Od torška, 26. junija, do nedelje, 1. julija, je v župniji potekal oratorij. Vodila ga je katehistinja Marija skupaj z 18 animatorji. Udeležilo se ga je 33 otrok. Njegovo geslo je bilo 'Eno je potrebno', z zgodbo o Božjem služabniku Frideriku Baragu, misijonarju med Indijanci. Letos obhajamo 150-letnico njegove smrti. Zanj poteka postopek za beatifikacijo. Na oratoriju smo ob petju himne dvigovali zastavo in jo ob koncu dneva spuščali, imeli molitve v cerkvi, igrali zgodbo o Baragu, poslušali katehezo, šli na ulični misijon in kmetijo, pripravili velike igre, intervju z nadškofom in njegovim tajnikom, v delavnicah izdelovali srčke in spominsko fotografijo, sodelovali pri zaključni sveti maši.

O letošnjem oratoriju so povedali ...

otroci

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo se igrali in šli na pohod na kmetijo. (Manca, 10 let)

Zelo mi je bilo všeč, ko smo imeli igro po otokih in ko smo iskali zaklad. (Lena, 7 let)

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se na začetku fotografirali in si kasneje naredili voščilnico oz. spomin na oratorij. (Špela, 8 let)

Na začetku oratorija nas animatorji zberejo v krog in v njem imamo različne banse ter igrice, ki so moj najljubši del dneva. (Zala, 7 let)

Zelo všeč mi je bilo mazanje z blatom, ki je bilo v povezavi z razlago krsta, jutranja molitev v cerkvi, iskanje zaklada in pa prvi dan otoki z različnimi dejavnostmi. (Tia, 8 let)

Od vseh aktivnosti so mi najbolj v spominu ostali otoki in skriti zaklad. (Anika, 8 let)

Bilo mi je zelo všeč, ko smo se igrali igrice in barvali srčke za ulični misijon. (Neja, 9 let)

Najbolj sem užival v zelo dobrih makaronih, ki jih je skuhal gostilna Delalut. (Žiga, 7 let)

Bilo mi je všeč, kako smo se lahko kljub dežju imeli super in smo uživali. (Manca, 9 let)

Vsak dan smo poslušali zgodbo o Baragi in vsak dan nas je nekaj naučil. (Pia, 10 let)

Všeč mi je bila igrice 'Tukaj sem in jaham konja', ki smo jo predlagali otroci. (Izaja, 8 let)

Zapisali animatorki Urška in Alja

starši

Starši izrekamo prav lepe pohvale vsem animatorjem, katehetinji Mariji in gospodu župniku. Ves teden so se zelo trudili, da bi našim otrokom s pomočjo igre, animacij in pestrim programom polepšali počitniške dni. Med vrstniki so prek igre spoznavali vero in dela misijonarja Friderika Barage. Navdušeni so bili nad pestrim programom in se že veselijo naslednjega oratorija. Lep oratorijski zaključek je bil z igro animatorjev ter mašo nadškofa Alojzija Cvikla in kaplana Jureta, ki so ga bili vsi otroci neizmerno veseli. (Mateja Pečnik)

Na misijon ga je poslal Gospod ... oz. smo starši poslali svoje otroke na oratorij. Na njem so združili zabavo, sproščujoče, ustvarjalne in poučne dejavnosti ter druženje in duhovnost v neko celoto. Hčerki že nekaj let sodelujeta in komaj čakata, da izvesta, kateri oratorijski junak jih bo popeljal po krščanskem življenju. Bili sta zelo navdušeni, še posebej je bila velika preizkušnja za starejšo hčer, ki je sodelovala kot animatorka.

Pika na i je bila zaključna – zahvalna maša, v kateri so sodelovali otroci, nam staršem pa so šli mravljinici po telesu ob prepevanju oratorijskih pesmi. ... In tako smo vsi napolnjeni z duhovno energijo vkorakali v zaslužene počitnice. (Katja Cvilak)

animatorji, ki so se prvič preizkusili v tej vlogi

Bilo mi je zelo všeč, otroci so večinoma ubogali, zelo dolgo smo se pripravljali, všeč mi je bilo, ker smo dvigali 'mojo' zastavo in ko smo se animatorji šli sami vodne igre in smo zelo poškopili g. župnika in go. katehetinjo.
(Alisa, 13 let)

Prvi dan smo imeli z otroki še malo težav, ker se še nismo poznali, kasneje so mi pravili, da sem najboljša animatorka. Pri zgodbi, ki smo jo igrali, mi je bilo všeč, ker sem lahko igrala poveljarja Rdečega bizona ter govorila indijanske besede in se na koncu zadrla:
»Hovk!«
(Urška, 15 let)

Začetek je bil težek, otroci mi niso zaupali, na začetku so me vikali, kasneje smo se spoprijateljili. Oratorij mi bo ostal v lepem spominu po nepozabnih izkušnjah.
(Zala, 14 let)

Župnija Ravne se kot organizatorica oratorija zahvaljuje za sodelovanje, pomoč in donatorstvo, še posebej: Foto Ocepku, Meti Rožen, Katji Cvilak, Jožici in Marjanu Ruprehtu, Koroškim perutninam Hermine WECH, Gostišču Delalut, Jelki Sedar in kmetiji Ajnžik, Krajevni skupnosti Strojnska Reka, picerijam Lipa, Gril in Prijatelj, Občini Ravne, nadškofu Alojzu Cviklu in njegovemu tajniku Juretu Sojču.

Katehistinja Marija

PRVO SVETO OBHAJILO, 27. 5. 2018

ZGODILO SE JE

ZAHVALNA SLOVESNOST ZAKONSKIH JUBILANTOV

Vsakoletna zahvalna slovesnost zakonskih jubilentov je tudi letos v nedeljo, 10. junija, privabila 60 parov, ki so se odzvali vabilu g. župnika. Pridne ženske so nam pripele pušeljce in s poročno koračnico smo se podali v cerkev, kjer je slovesno sv. mašo daroval g. Edi Vajda. Ob pridigi o ljubezni, v kateri naj zvesto vztrajamo, se lahko globoko zamislimo. Življenje je Božji dar, dar je tudi zakonska skupnost moža in žene. Je skupnost, ki prinaša tudi težka obdobja, a v njej podpiramo drug drugega, svojo moč pa črpamo tudi v veri. Z ljubeznijo, odpuščanjem in dobrimi deli vztrajamo na poti, ki nam jo je namenil Gospod.

V slovesnih trenutkih se prikrade tudi kakšna solza sreče, solza ljubezni in zahvale za prehojeno pot in tudi upanja za nadaljnja srečna leta.

Naše slavje sta polepšala otroški zbor Mali cvet in župnijski mešani zbor.

Vse tako hitro mine, dnevi, leta, tudi naše praznovanje z zahvalno pesmijo in blagoslovom. Pristrčna hvala vsem, ki ste se trudili za lepo praznovanje: g. župniku, pevcem, ge. katehistinji, posebej pa marljivim sodelavcem, ki so nam pripravili lepo pogostitev.

Jelka Sedar

ROMANJE TREH ŽUPNIJ NA GORO

V soboto, 14. julija, smo se župljani Raven, Strojne in Kotlje podali na Goro. Nekateri smo romanje začeli na Naravskih ledinah, nekateri »pri rampi«, nekaj pa se jih je na vrh kar pripeljalo. Vsak pa se je odpravil na pot s svojim namenom. Čez 50 romarjev se je pri sveti maši, ki jo je daroval naš g. župnik Edi Vajda, priporočilo sv. Uršuli in zahvalilo za vse dobro, kar smo prejeli od Boga v letu, ki je preteklo od takrat, ko smo bili skupaj pri maši na Uršlji. V dolino smo se vrnili bogatejši, ker smo lahko uživali v lepotah našega stvarstva in preživeli lepe trenutke kot občestvo. Kdor se nam letos ni pridružil, srčno vabljen naslednje leto. Ne bo vam žal!

S. Pristavnik

UTRINEK Z ROMANJA NA GORO

NA SREBRNI MAŠI ŽUPNIKA EDIJA VAJDE V ZG. KUNGOTI

Gospod župnik Edi Vajda obhaja letos 25-letnico mašniškega posvečenja. Odgovoril je na Gospodov klic, sedaj pa z vsem srcem služi Njemu in ljudem.

Srebrni jubilej je najprej obhajal v Zg. Leskovcu, kjer je služboval dvajset let.

V soboto, 8. julija, pa smo se zbrali v njegovi rodni Zg. Kungoti. V cerkvi sv. Kunigunde je g. župnik daroval slovesno sv. mašo ob sodelovanju šestih duhovnikov. Slavnostni pridigar je bil g. Lesnika. Slovesnost so obogatili pevci z lepim petjem in govorniki, med njimi tudi g. Marjan v imenu naših župnij Ravne, Strojna

in Kotlje, iz katerih nas je šlo v Zg. Kungoto kar avtobus in četrt. Slavljenju so zaželeli zdravja, stanovitosti in Božjega blagoslova na nadaljnji poti. Po maši je sledilo druženje ob hrani in pijači. Hvala domačinom za lep sprejem in prijaznost.

Zahvala g. župniku Ediju za povabilo in naše iskrene čestitke ob jubileju.

Erna Jesenek

VABILO K OBHAJANJU LEPE NEDELJE IN SREBRNE MAŠE G. ŽUPNIKA EDIJA VAJDE

V nedeljo, 2. septembra, bomo obhajali ravenško lepo nedeljo. Nanjo se bomo pripravljali s tridnevnicco, ko se bomo vsak večer pol ure pred sv. mašo zbrali k molitvi za našo župnijo, naše družine in nove duhovne poklice.

V nedeljo bomo ob 10. uri pri slovesni sveti maši obeležili srebrni duhovniški jubilej našega župnika. Sveto mašo in nagovor jubilantu bo imel mariborski nadškof Alojzij Cvikl. Po maši bo skupno druženje pod šotorom, nato bodo še večernice oziroma pete litanije v cerkvi. Prisrčno vabljeni vsi, naj bo ta slovesnost priložnost, da skupaj gradimo župnijsko skupnost.

NAPOVEDNIK

- **22. julij, nedelja, lepa nedelja pri sv. Marjeti v Kotljah** – ob 10.00 sv. maša s procesijo
- **5. avgust, lepa nedelja pri sv. Neži** – slovesna sv. maša s procesijo in blagoslov avtomobilov
- **15. avgust, sreda** – MARIJINO VNEBOVZETJE; ob 7.30 sv. maša
- **29. avgust, sreda** – ob 18.30 tridnevnica pred lepo nedeljo
- **30. avgust, četrtek** – ob 18.30 tridnevnica pred lepo nedeljo
- **31. avgust, petek** – 18.30 tridnevnica pred lepo nedeljo
- **1. september, sobota** – ob 19.00 sv. maša v čast farnemu zavetniku sv. Egidiju
- **2. september, nedelja** – LEPA NEDELJA; ob 7.30 sv. maša, ob 10.00 slovesna sv. maša in procesija; zvečer ob 19.00 ni sv. maše
- **3. september, ponedeljek** – začetek veroučnega leta 2018/2019
- **4. september, torek** – ob 16.30 sv. maša pri Rutnikovi kapeli
- **9. september, nedelja** – ob 15.00 srečanje bolnih in ostarelih; zvečer ob 19.00 ni sv. maše

KRSTI - POROKE - POGREBI

Zakrament sv. krsta sta prejela: 11. Lovro Čebulj Viltušnik; 12. Mia Mesarec.

Zakrament sv. zakona sta prejela: 3. Mitja Vrhovnik – Bojana Kokal.

H Gospodu po večno plačilo so odšli: 23. Marija Nabernik, 84 let, Dobrije 1; 24. Erika Rampre, 76 let, Javornik 20; 25. Marija Račnik, 80 let, Janeče 20; 26. Marija Čepin, 87 let, Čečovje 33; 27. Avgustina Uršnik, 94 let, Čečovje 20 b; 28. Andrej Čapelnik, 77 let, Ob Suhi 37; 29. Danica Krivograd, 86 let, Tolsti vrh 171; 30. Marina Lang, 58 let, Na Šancah 8; 31. Boštjan Luter, 81 let, Čečovje 10 c.

